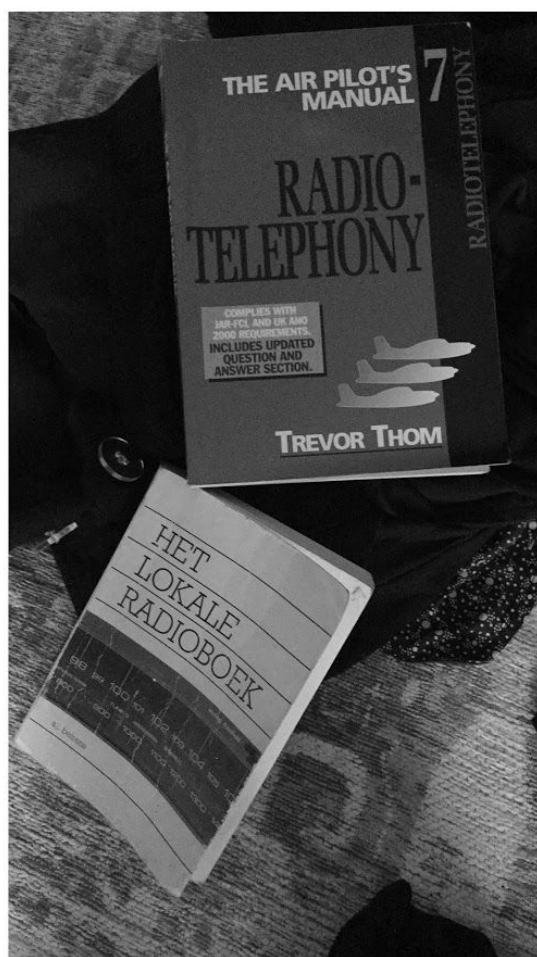

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #26

uitzending op 14/11/2020

radioactiviteit

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 26

uitzending op 14/11/2020

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam in kapitalen** (*dode dichters* mogen hun naam terug gewoon schrijven, oef...) op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2** - opmaak (als je niet weet hoe dat moet, raadpleeg dan [de handleiding](#) of probeer 's met tekenen misschien, ballet? yoga? wandelen helpt ook altijd...breien?)
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen (commerciële berichten, aanstootgevende nijdheden,...)
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

N.K.d.e.E.

de feesten – routebeschrijving

1. met de auto

de barstribben schuiven, het trilbeen
slaat het breekhart in, de uitzang Uit
ploft het brein uit in roze wolkjes pluf.

het exiteren verzelfstandigt. dan,
middels een onstoffelijke omvorming
van de aleatorisch omzweven singulariteit

die het is, treedt het ik

buiten zichzelf, vervoegt zich bij zijn onzichtbare
vermomming, zoals ook het deksel der jampotten
de aardbeien tweetalig bedanken om hen te mogen
afsluiten:

merci les fruits – bedankt vruchten!

M=A=T=E=R=N=E

2. met het openbaar vervoer

bij het eerstvolgende uitroepteken links!

daar waar de vleesverzakkingen druipen,
armoedig, bij de als het ware om puimsteen
smekende eelt van de taal op de ziel:

blijf bij het rot in gebreke de schreeuw
uitschreeuwen, klik het ik af op
de link naar af, breekt het af af,
val de letters af, tik ook het zelf af en op
de staart, staar blind vooruit bij het klikken,
loop bij het stompe ikken ook
nog wat scheurlip op, en breekneus
die bloedt langs het verglijdende oogdik,
zit met de handen in de haren, volg
de scherpe pijltjes *niet, nee en nooit*

en dan eeuwig rechtdoor
tot in *Subsequent Laughter*.

LAIS

CXLIV

Het heeft in handen nu: totaliteit.
In de spieren is er niets dat nijpt,
en in de geest verbaast verscheidenheid,
hoe het slijt en dan zichzelf begrijpt
want het is het schone in zichzelf dat rijpt,
en nu het niets zich hier als niets belijdt,
wordt het een woord dat grenzen overschrijdt.
En alles is geheel zoals het wil,
het stille hier, de datum van zijn spijt,
gestolde beelden, kruimels van haar schil.

CXLVII

Het had vandaag iets kalms in zich, gewicht,
zwaarte waarbij het toch heel vrij bewoog.
De hemel nam het in zich op, gaf zicht
op het blauw, wat grauwe dreiging heel hoog
en daar dan schittering, de zon die boog
en in de diepte van het duister kroop:
de weg naar nooit kent steevast dit verloop.

Het had een rust in zich die daverde
van zekerheid, een doorbraak nà de hoop:
teêr zilver rond het git van somberte.

CXLIX

Het proeft in wijn de smaak van slavernij;
het ruikt de geur van lijk in elk product;
het eet het brood met hongeropijn erbij;
het wordt met medelijden onderdrukt,
en nu wordt het de tong nog uitgerukt.

Het wordt aan niets gelijk, het ziet de strijd,
ontdoet zich van het zijn en van de tijd,
het zoekt de diepte op, de zwartste brij,
het braakt de waarheid uit als een verwijt:
“dit ik is slechts een gapend gat in mij”.

CL

't Is in het gemis dat het zich nog vindt,
van het ontbreken is het zelf gebaar:
het is de zon die rood de dag begint,
het is een zee die steeds weer strandt in haar:
zij is zijn maan, 't beweegt alleen voor haar.
Maantrekker op een veld vol scherven glas,
het trekt haar wiel dat onbestaande was,
't verbant de hoop, het wil geen redding meer:
wanneer het sterft wordt alles wat het was,
alleen de dood geeft het zijn duister weer.

CLI

Zijn begeerte is een blauwe vogel
die hoog de zonnestrallen kaatst en vangt
en elke straal hervormt tot rake kogel
in 't donker hart dat naar haar zwart verlangt
terwijl het koude zweet al 't lijf bevangt.

Het sluit de ogen en het ziet heel klaar
dat ene beeld dat het verteert van haar,
ikoon van zijn bevroren liefdesgloed
dat het met haar verbindt tot één gebaar:
bewogen goud, haar duivel in zijn bloed.

CLIII

Ze zouden zo de toekomst herschrijven,
bannen de kou die hen bevangen zal,
bezweren het nijdige der wijven
de gruwel man, en 't rotten overal:
het neemt haar in het donker van een hal
en zij vernietigt het, bolt zich tot bal.

Het wordt rivier en rots, en zij een wal
van niet-bestaan, waarin het wil vergaan.

Zwart druïpt hun rijm en gezang van het al,
welig tieren walg en wier en waan.

CLIV

Er is vraag naar meer lyriek op de straat.
Het vuilnis glibbert en het blauw verschiet.

In ramen de poppen staan stijf van haat
en zelfs al weet men het of ziet men 't niet:
men rochelt op het schone van het lied.

Er is vraag naar meer lyriek op de straat:
het hoort het wel maar 't is helaas te laat,
te duur, te moeilijk, overal gehaat,
want het benoemt wat u verzwegen laat:
de leugen van het schone in uw straat.

CLV

Wanneer het oplost in haar eeuwigheid
wordt het een niets dat in dat hoge rijk
de mijlpaal is van alomvattendheid,
want zoals het van haar stralen is de ijk,
zo brengt zijn niets haar binnen handbereik.

Omdat het haar vergeefs met niets verlengt,
omdat het Niets van buiten in haar brengt
en haar binnen buiten zo volledig is,
is zij het Al waarin het tijd vermengt:
LAIS die zonder niets ook alles is.

Galathea

luister goed galatea en zoek
ga geduldig keer op keer
de frequenties af
analoog aan jou ben jij en iedereen

wie weet galatea het zoeken is misschien het doel
en dat wij handschoen zijn grotesk omhulsel
van vader die beweging is
wier essentie het is om niet te zijn
maar te gebeuren
in het zoeken dat wij zijn

onvatbaar onbestemd en ongeboren
niet voorbijgaand want voorbij betreft de dingen
niet stilstaand want stilstand staat in de gedachten
die zelf niets anders kunnen doen dan zich
uit zichzelf bewegen autonoom
met woorden als namen letters als draagberries
aggregaten van niets leugens die je splijten kan
tot alles weer iets wordt
een gedachte

druppel in de zee
deinende moeder die in het ondenkbare
uiteindelijk gans vervluchtigt

luister galatea luister goed naar mij en zoek
blijf zoeken
analoog aan jou ben jij en iedereen

probeer een want te zijn
probeer de hand te voelen in jezelf
luister galatea zoek
analoog aan jou ben jij en jij alleen

en iedereen en weet galatea:

enkel in het strelen zijn de handen vrij

listen galatea
listen close galatea and search
all frequencies again and again

analogue to you are you and everyone

who knows galatea perhaps searching is the goal
and that we are gloves grotesque covers
that father puts on, movement
whose essence it is not to be
but to happen
in our searching

unintelligible indefinable unborn
not transient for transience concerns things
nor solid for solids only stand in thoughts
that cannot do anything but move themselves

from themselves, autonomously
with words like names, letters like stretchers
aggregates of nought lies to be split
until everything returns to it
a thought

a drop in the ocean
mother surging evaporating
utterly into the unthinkable

listen galatea listen close to me and search
keep on searching
analogue to you are you and everyone

try to be a mitten
try to feel the hand inside yourself
listen galatea search
analogue to you are you and you alone

and everyone and know galatea
only when caressing can hands be free

i am severed of myself. do not call me into the light of day.

i am no one and do not wish to be.

let me sleep forever. let me feed like vermin
on my own sorrow, and decay.

in dreams i watch my lips of dust kiss your garments.

in dreams you remember and i go unseen.

in dreams your beauty moves
like silent waves beneath this roaring moon.

Waterwheel in sorrow

I'm an aggrieved waterwheel

My water is flowing

This is the decree of love

For I have griefs, I groan

Waterwheel Why do you groan?

For I have griefs, I groan

They found me on a mountain

They broke my arms and wings

They deemed me fit for a waterwheel

For I have griefs, I groan

I'm a tree of a mountain

neither sweet nor bitter

I'm grateful for love

For I have griefs, I groan

Carpenters carved all of me

All my parts were assembled

This is the decree of life

For I have griefs, I groan

I carry my water upwards

Then I pour it downwards

No one knows what I carry

For I have griefs, I groan

One doesn't laugh at birth

No one attains his desire

None abides in this mortal world

For I have griefs, I groan

VELIMIR CHLEBNIKOV

Radio of the Future

The Radio of the Future--the central tree of our consciousness--will inaugurate new ways to cope with our endless undertakings and will unite all mankind.

The main Radio station, that stronghold of steel, where clouds of wires cluster like strands of hair, will surely be protected by a sign with a skull and crossbones and the familiar word "Danger," since the least disruption of Radio operations would produce a mental blackout over the entire country, a temporary loss of consciousness.

Radio is becoming the spiritual sun of the country, a great wizard and sorcerer.

Let us try to imagine Radio's main station: in the air a spider's web of lines, a storm cloud of lightning bolts, some subsiding, some flaring up anew, crisscrossing the building from one end to the other. A bright blue ball of spherical lightning hanging in midair like a timid bird, guy wires stretched out at a slant.

From this point on Planet Earth, every day, like the flight of birds in springtime, a flock of news departs, news from the life of the spirit.

In this stream of lightning birds the spirit will prevail over force, good counsel over threats.

The activities of artists who work with the pen and brush, the discoveries of artists who work with ideas (Mechnikov, Einstein) will instantly transport mankind to unknown shores.

Advice on day-to-day matters will alternate with lectures by those who dwell upon the snowy heights of the human spirit. The crests of waves in the sea of human knowledge will roll across the entire country into each local Radio station, to be projected that very day as letters onto the dark pages of

enormous books, higher than houses, that stand in the center of each town, slowly turning their own pages.

Radio reading walls

These books of the streets will be known as Radioreadingwalls! Their giant dimensions frame the settlements and carry out the tasks of all mankind.

Radio has solved a problem that the church itself was unable to solve and has thus become as necessary to each settlement as a school is, or a library.

The problem of celebrating the communion of humanity's one soul, one daily spiritual wave that washes over the entire country every twenty-four hours, saturating it with a flood of scientific and artistic news—that problem has been solved by Radio using lightning as its tool. On the great illuminated books in each town, Radio today has printed a story by a favorite writer, an essay on the fractional exponents of space, a description of airplane flights, and news about neighboring countries. Everyone can read whatever he chooses. This one book, identical across the entire country, stands in the center of every small town, always surrounded by a ring of readers, a carefully composed silent reading wall in every settlement.

But now in black type, news of an enormous scientific discovery appears on the screens; a certain chemist, famous within the narrow circle of his followers, has discovered a method for producing meat and bread out of widely available types of clay. A crowd gathers, wondering what will happen next.

Earthquakes, fires, disasters, the events of each twenty-four-hour period will be printed out on the Radio books. The whole country will be covered with Radio stations.

Radioauditoriums

Surges of lightning are picked up and transmitted to the metal mouth of an auto-speaker, which converts them into amplified sound, into singing and human speech.

The entire settlement has gathered around to listen. The metal trumpet mouth loudly carries the news of the day, the activities of the government, weather information, events from the exciting life of the capital cities.

The effect will be like a giant of some kind reading a gigantic journal out loud. But it is only this metal town cryer, only the metal mouth of the auto-speaker; gravely and distinctly it announces the morning news, beamed to this settlement from the signal tower of the main Radio station.

But now what follows? Where has this great stream of sound come from, this inundation of the whole country in supernatural singing, in the sound of beating wings, this broad silver stream full of whistlings and clangor and marvelous mad bells surging from somewhere we are not, mingling with children's voices singing and the sound of wings?

Over the center of every town in the country these voices pour down, a silver shower of sound. Amazing silver bells mixed with whistlings surge down from above. Are these perhaps the voices of heaven, spirits flying low over the farmhouse roof? No

The Mussorgsky of the future is giving a coast-to-coast concert of his work, using the Radio apparatus to create a vast concert hall stretching from Vladivostok to the Baltic, beneath the blue dome of the heavens.

On this one evening he bewitches the people, sharing with them the communion of his soul, and on the following day he is only an ordinary mortal again. The artist has cast a spell over his land; he has given his country the singing of the sea and the whistling of the wind. The poorest house in the smallest town is filled with divine whistlings and all the sweet delights of sound.

Radio and Art Exhibits

In a small town far away, a crowd of people gathers today in front of the great illuminated Radio screens, which rise up like giant books. Why? Because today Radio is using its apparatus to transmit images in color, to allow every little town in the entire country to take part in an exhibit of paintings being held in the capital city. This exhibit is transmitted by means of light impulses repeated in thousands of mirrors at every Radio station. If Radio previously acted as the universal ear, now it has become a pair of eyes that annihilate distance. The main Radio signal tower emits its rays, and from Moscow an exhibit of the best painters bursts into flower on the reading walls of every small town in this enormous country, on loan to every inhabited spot on the map.

Radio clubs

Let us move up closer. Majestic skyscrapers wrapped in clouds, a game of chess between two people located at opposite ends of Planet Earth, an animated conversation between someone in America and someone in Europe. Now the reading walls grow dark; suddenly the sound of a distant voice is heard singing, the metallic throat of Radio beams the rays of the song to its many metallic singers: metal sings! And its words, brought forth in silence and solitude, and their welling springs, become a communion shared by the entire country.

More obedient than strings beneath the violinist's hand, the metallic apparatus of Radio will talk and sing, obeying every marked pulse of the song.

Every settlement will have listening devices and metallic voices to serve one sense, metallic eyes to serve the other.

The Great Sorcerer

Finally we will have learned to transmit the sense of taste--and every simple, plain but healthful meal can be transformed by means of taste--dreams carried by Radio rays, creating the illusion of a totally different taste sensation.

People will drink water, and imagine it to be wine. A simple, ample meal will wear the guise of a luxurious feast. And thus will Radio acquire an even greater power over the minds of the nation.

In the future, even odors will obey the will of Radio: in the dead of winter the honey scent of linden trees will mingle with the odor of snow, a true gift of Radio to the nation.

Doctors today can treat patients long-distance, through hypnotic suggestion. Radio in the future will be able to act also as a doctor, healing patients without medicine.

And even more:

It is a known fact that certain notes like "la" and "ti" are able to increase muscular capacity, sometimes as much as sixty-four times, since they thicken the muscle for a certain length of time. During periods of intense hard work like summer harvests or during the construction of great buildings, these sounds can be broadcast by Radio over the entire country, increasing its collective strength enormously.

And, finally, the organization of popular education will pass into the hands of Radio. The Supreme Soviet of Sciences will broadcast lessons and lectures to all the schools of the country--higher institutions as well as lower.

The teacher will become merely a monitor while these lectures are in progress. The daily transmission of lessons and textbooks through the sky into the country schools of the nation, the unification of its consciousness into a single will.

Thus will Radio forge continuous links in the universal soul and mold mankind into a single entity.

Sourced from Khlebnikov, The King of Time, ed. Charlotte Douglas, trans. Paul Schmidt, Harvard University Press, 1985, pp 155-159; repr. in Khlebnikov Collected Works, 1, ed. Charlotte Douglas, Harvard University Press, 1987, pp 392-396.

EPILOOG

wat er rest is niet
wat er zal blijven
wat er rest is niet
wat wij hier zien

wat er rest is niet
hoeveel ik van je hou
wat er rest is niet
hoeveel jij geeft om mij

wat er rest is niet
wat ik beschreven heb
wat er rest is niet
wat ik hier zing

wat er rest is mooier dan
het felste licht
wat er rest is dichters dan
het zwartste zwart

wat er rest is niet
wat er zal blijven
wat er rest
is nooit gebeurd

RADIO KLEBNIKOV 14/11/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
N.K.d.e.E.	4
de feesten – routebeschrijving	4
1. met de auto	4
2. met het openbaar vervoer	5
LAIS	5
CXLIV	5
CXLVII	6
CXLIX	6
CL	6
CLI	7
CLIII	7
CLIV	7
Galathea	8
i am severed of myself. do not call me into the light of day.	10
Waterwheel in sorrow	10
VELIMIR CHLEBNIKOV	11
Radio of the Future	11
Radio reading walls	12
Radioauditoriums	12
Radio and Art Exhibits	13
Radio clubs	14
The Great Sorcerer	14
And even more:	15
EPILOOG	16
INHOUD	17

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>